

चकार बद्धधात्मानं भीषयाणो महारथान् । ततो दिग्भ्यः समापेतुः सिंहव्याघ्रतरुचः ।
 अग्निजिह्वास्तु भुजगा विहगाश्चापयोमुखाः । आकीर्त्यमाणो विश्वैः कर्णचापच्युतैः शरैः ।
 नगराजसमप्रचस्तैवान्तरधीयत । राक्षसाश्च पिशाचाश्च यातुधानास्तथैव च ।
 शालावृक्षाश्च बहवो वृक्षाश्च विकृताननाः । ते कर्णे भक्षयिष्यन्तः सर्वतः समुपाद्रवन् ।
 अथैनं वाग्भिख्याभिस्त्रासयाञ्चक्रिरे तदा । उद्यतैर्वज्रभिर्घोरैरायुधैः शोणितोचितैः ।
 तेषामनेकैरेकैकं कर्णे विव्याध चाशुगैः । प्रतिहन्य तु तां मायां दिव्येनास्त्रेण राक्षसो ।
 आजघान हयान् घोरान् शरैः सन्नतपर्वभिः । ते भग्ना विकृताङ्गाश्च क्षिप्रपृष्ठाश्च सायकैः ।
 वसुधामन्वपद्यन्त पश्यतस्तस्य रक्षसः । स भग्नमायो हैडिम्बिः कर्णं वैकर्त्तनं ततः ।
 एष ते विदधे मृत्युमित्युक्त्वाऽन्तरधीयत ।
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि कर्णघटोत्कचयुद्धेष्टसप्तत्यधिकशतोऽध्याये ॥ १७६ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिंस्तथा वर्त्तमाने कर्णराक्षसयोर्मध्ये । अलायुधो राक्षसेन्द्रो वीर्यवानभ्यवर्त्तत ।
 महत्या सेनया युक्तः सुयोधनमुपागमत् । राक्षसानां विरूपाणां सहस्रैः परिवारितः ।
 नानारूपधरैर्बीरैः पूर्ववैरमनुस्मरन् । तस्य शान्तिर्हि विक्रान्तो ब्राह्मणादो वको हतः ।
 किर्मीरश्च महातेजा हिडिम्बश्च तथा सखा । स दीर्घकालाश्रुषितं पूर्ववैरमनुस्मरन् ।
 विज्ञायैतन्निशायुद्धं जिघांसुर्भीममाहवे । स मत्त इव मातङ्गः संक्रुद्ध इव चोरगः ।
 दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीद्युद्धलालसः । विदितं ते महाराज यथा भीमेन राक्षसाः ।
 हिडिम्बवकिर्मीरा निहता मम बान्धवाः । परामर्षश्च कन्याया हिडिम्बायाः कृतः पुरा ।
 किमन्यद्राक्षसानन्यानस्मांश्च परिभूय ह । तमहं सगणं राजन् सवाजिरथकुञ्जरं ।
 हैडिम्बिश्च सहामात्यं हन्तुमभ्यागतः स्वयं । अद्य कुन्तीसुतान् सर्वान् वासुदेवपुरोगमान् ।
 हत्वा सम्प्रचयिष्यामि सर्वैरनुचरैः सह । निवारय बलं सर्वं वयं योत्स्याम पाण्डवान् ।
 तस्य तदचनं श्रुत्वा हृष्टो दुर्योधनस्तदा । प्रतिगृह्णाव्रवीदाक्यं भ्रातृभिः परिवारितः ।
 तां पुरस्कृत्य सगणं वयं योत्स्यामहे परान् । नहि वैरान्तमनसः स्थास्यन्ति मम सैनिकाः ।
 एवमस्त्विति राजानमुक्त्वा राक्षसपुङ्गवः । अभ्ययात्चरितो भीमं सहितः पुरुषादकैः ।
 दीप्यमानेन वपुषा रथेनादित्यवर्त्तसा । तादृशेनैव राजेन्द्र यादृशेन घटोत्कचः ।
 तस्याप्यतुलनिर्घोषो बद्धतोरणचित्रितः । ऋक्षचर्मोवनद्धाङ्गो नक्षमात्रो महारथः ।
 तस्यापि तुरगाः शीघ्रं हस्त्रिकायाः खरखराः । शतं युक्ता महाकाया मांसशोणितभोजनाः ।
 तस्यापि रथनिर्घोषो महाभेघरवोपमः । तस्यापि सुमहत्पापं दृढज्यं बलवत्तरं ।
 तस्याप्यक्षसमा वाणा रुक्मपुङ्गवाः शिलाशिताः । सोऽपि वीरो महाबाहुर्धैर्यैव स घटोत्कचः ।
 तस्यापि गोमायुबलाभिगुप्तो बभूव केतुर्ज्वलनार्कतुल्यः । स चापि रूपेण घटोत्कचस्य श्रीमत्तमो व्याकुलदीपिताम्बुः ।
 दीप्ताङ्गदो दीप्तकिरीटमाली बद्धसगुणीषनिबद्धखड्गः । गदी भुगुण्डी मुषली हली च शरासनी वारणतुल्यवर्मा ।